

Tillykke med dommerekksamen

Interview med Pia Nyrup i forbindelse med dommerekksamen

af Heide Petersen

Først vil jeg ønske dig et stort tillykke med din veloverståede dommerekksamen.

Tusind tak ☺

Jeg er glad for, at du i denne sammenhæng vil svare på nogle spørgsmål, som ligger mig på sinde, og som jeg synes kunne være ret interessant at høre lidt om.

Jeg kender dig jo fra dengang, du startede med at lede efter en brunmasket siameserhun til kæll ☺

Jeg havde på det tidspunkt chokolademaskede killinger, det var i starten af 1999, og husker jeg rigtigt, var det din første racekat?

Ja, jeg startede som de allerfleste med en kælekat. Jeg havde lige mistet min fritte på grund af kræft, og derfor ville jeg gerne have en kat. Jeg har hele min barndom haft kat, så der var ingen tvivl i mit sind om, at jeg skulle have kat igen, da min fritte døde.

Fritte med brune siameseraftegninger

Jeg syntes så, at det var synd at placere en huskat på 3. sal, så jeg var helt afklaret med, at det ikke skulle være en huskat. På det tidspunkt kendte jeg en, som havde en brunmasket siameser, og den var bare så kælen og flot. Samtidig ville jeg gerne have en kat, der "kunne holde mig ud" - altså én, der havde "lim på ryggen", som ville elske at blive kælet og nusset konstant.

Jeg har aldrig været typen, der gjorde tingene halvt, så inden jeg kontaktede den første opdrætter, havde jeg været på biblioteket og lånt, men også læst alle de kattebøger, de havde! På det tidspunkt var det 6-8 stykker, og jeg fik derved også øjnene op for, at der var et hav af smukke korthårsracer.

Da jeg havde læst mere om siameseren, var mit ønske udover en brunmasket hunkat, at den også helst skulle have haleknæk som i sagnene. Var stamtavlen lukket, så den dermed var billigere, ville det bare være et ekstra plus, for jeg skulle jo bare have en kælekat !!!

Jeg kan godt huske, Heide, at du havde chokolademaskede killinger dengang, jeg fik nemlig lov at reservere én i 24 timer. Jeg skulle i tænkeboks, om jeg ville gå på kompromis med farven - jeg valgte så at holde fast i min drøm om en brunmasket, hvilket jeg aldrig har fortrudt ☺

Hvordan opstod ideen, at du ville opdrætte og udstille?

Ideen om opdræt var opstået, inden jeg hentede min første racekat, Klingskov's Stira SIA n (Ziam), hos Kis og Mogens Østerby. Kis havde nemlig sagt, at det var en pæn kat, så hvis jeg havde lyst til at trække et kuld, så syntes hun bestemt, at jeg skulle gøre det.

I mit barndomshjem havde vi ofte killinger, da vores 2 hunkatte jævnligt blev gravide, trods p-piller, så jeg var ikke uvant med kattefødsler og killinger.

Efter jeg havde hentet Ziam, fandt jeg ud af, at JYRAK havde en studiekreds i mit lokalområde, og der mød-

Pias første arbejdsdag på Jyraks udstilling i Billund

te jeg nogle engagerede katteremnesker, og de talte bl.a. om katteudstillinger. Jeg syntes, at katteudstilling lød spændende, men jeg besluttede mig nu alligevel for at drage på en udstilling for at sikre mig, at det var OK at udsætte en kat for sådan noget!

Jeg havde en meget spændende og lærerig dag ☺ Jeg spiste bl.a. frokost sammen med Karin T. Petersen (Winnetou) og hendes to søstre, der opdrætter persere. De fortalte en masse om udstillinger, og alt det de fortalte, sammenholdt med alt det jeg så og oplevede, gjorde, at jeg helt bestemt skulle prøve at udstille. På den første udstilling jeg var, blev Ziam nomineret, men det var da logisk, for hun var jo vidunderlig ☺ Hun tabte på scenen, men jeg var alligevel pavestolt og var blevet "fanget ind" af udstilling - flere år efter kiggede jeg igen i kataloget, og fandt ud af, at hun var dommerens eneste killing ☺

Hvad var grunden, og hvornår opstod ideen og tanken om at blive dommer?

Lysten og idéen til at blive dommer opstod faktisk på den allerførste udstilling, jeg var på. Da jeg så dommeren dømme de brunmaskede siamesere, tænkte jeg wauuuuuuuu, det kunne jeg godt tænke mig. Tænk at få lov til at røre ved så mange smukke katte !!

Det gik så op for mig, at vejen til at blive dommer var uendelig lang og krævende, og at der var enormt mange krav, der skulle opfyldes, før jeg bare kunne komme til forprøve.

Et af kravene var, at jeg skulle gå steward minimum 20 gange på mere end 2 år, så på min 3. udstilling gik jeg steward første gang.

Men jeg fandt også ud af, at ud over det var et krav, så var det også enormt spændende og lærerigt at være steward. Det viste sig, at Stira ikke brød sig særlig meget om udstilling, så jeg begyndte simpelthen at tage på udstilling kun for at gå steward, og det er på knap 10 år blevet til 83-84 gange.

Så det med en dommeruddannelse startede som en spontan idé på første udstilling, men undervejs fandt jeg ud af, at der også var mange andre grunde til, at jeg gerne ville være dommer. Den absolut vigtigste grund var/er, at jeg gerne vil være medvirkende til, at vi også i fremtiden har sunde, dejlige og smukke racekatte til glæde og gavn for både KATTENE, opdrættere, udstillere og sidst, men ikke mindst, kælekatteejerne.

Som dommerelev skal du jo selv betale alle udgifter for rejse og ophold, så det er jo ikke nogen billig uddannelse. I betragtning af, at det jo er en hobby og ikke noget, som du kan tjene penge ved, var det så noget du tænkte på, før du startede på dommeruddannelsen?

Da jeg jo vidste, at det var en dyr uddannelse, så begyndte jeg faktisk at spare op til den indenfor det allerførste år - så ja, det tænkte jeg meget over.

Jeg fandt jo også ud af undervejs, at opdræt af katte samtidig med, at det er det mest vidunderlige, som findes, også er en meget, meget dyr hobby.

Jeg forventer ikke, at du skal fortælle om, hvor mange katte du skal se og om alle reglerne, dem kan de interesserede nok selv finde på de respektive sider. Men hvor mange lande har

Fra dommereksamen i Finland maj 2010

du besøgt, og har du besøgt lande med en anden kultur end den, vi kender her fra de her omliggende lande?

Jeg har været så heldig, at jeg har fået lov til at sidde elev i 11 forskellige lande i Europa. Der er mange forskellige på de forskellige katteudstillinger, men flest ligheder.

Et anderledes fænomen, som jeg har oplevet i Polen er, at rigtig mange udstillere har deres katte liggende ovenpå burene, så publikum både kan se og røre.

Har nogen interesse i reglerne, så vil et besøg på www.fifeweb.org være en god idé.

Er der en udstilling(er), som du husker for en helt speciel oplevelse, som du vil fortælle om her?

Der er et par små episoder fra nogle af de første gange, jeg var elev, som jeg især husker.

Da jeg var elev i Finland, så jeg en brunmasket balinesekilling med den bedste øjenfarve jeg endnu har set. Sidste sommer parallelbedømte jeg så i Finland, hvor jeg skulle dømme en brunmasket hankastrat, hvor jeg udbryder "wauuu, sikke en øjenfarve", hvorpå ejeren smilede stort og spurgte, om jeg kunne huske ham.

Det dæmrede øjeblikkelig, at det måtte være killingen, jeg havde set 1½ år tidligere - det var det ☺

Senere, da jeg var elev i Ungarn, var der 2 katte, som gjorde særligt indtryk på mig - 14 dage senere blev de begge World Winnere ☺

Er der et land, hvor du synes, at du har mødt nogle specielt anderledes smukke katte end dem, vi ser her i Danmark?

Jeg må indrømme, at jeg falder lidt i svime over, så mange intenst grønne øjne jeg har mødt på orientalerne i Finland.

Har du en ønskeliste over klubber/lande, som du godt kunne tænke dig at blive inviteret af som dommer?

Killingen her ved ikke, at den bliver verdensvinder få uger senere

Nej, det har jeg ikke, jeg vil gerne dømme og gæste alle klubber og lande. Men jeg har da en lille liste over nogle lande, hvor jeg evt. vil blive et par ekstra dage for at se lidt af landet, når/hvis jeg kommer dertil ☺

Jeg ved jo, at du er i gang med udannelsen til kat. 3 dommer, kan du sige nu, om ønsket allerede er til at gå videre og hvorfor?

Katte sidder ofte ovenpå buret i Polen

Undervejs som steward opdagede jeg lynhurtigt, at min fascination af alle de smukke korthårsracer også blev stærkere og stærkere. Så jeg blev hurtigt klar over, at jeg gerne ville være både kategori III (korthår) og IV (Siam/orientaler) dommer, og samtidig blev antallet af udstillede kategori IV katte mindre og mindre. Derfor påbegyndte jeg begge kategorier sideløbende, for jeg valgte altså også at tænke økonomisk, da det netop er dyrt at uddanne sig til dommer

Om det undervejs bliver til flere kategorier, kan jeg på nuværende tidspunkt ikke svare på, men kategori III og IV dækker mere end halvdelen af alle de racer, der er anerkendt i FIFe, så det er jo i selv en kæmpe stor mundfuld.

Er der nogen ting indenfor dommeruddannelsen, som du kunne tænke dig anderledes, er den (for) svær, eller er du stødt på opgaver, du ikke var forberedt på?

Jeg føler faktisk, at opbygningen af dommeruddannelsen i FIFe er rigtig god. Før du kan blive dommerelev, skal du have prøvet alle aspekter i katteverdenen (steward, opdræt, udstilling, arrangeret udstilling etc.). Det bevirker, at du som dommer sidder med en stor forståelse for alle de forskellige ting, der på godt og ondt sker omkring dig i løbet af en udstilling.

Jeg forestiller mig ikke, at det er nogen nem opgave at gøre alle tilpas, havde du gjort dig nogle tanker om, hvordan du ville tackle den, inden du startede uddannelsen?

Ja, absolut, MEN hvor har jeg også fået revideret de tanker mange, mange gange undervejs.

Dommeruddannelsen har for mig udover at lære en masse om selve bedømmelsen af katten og hvilke ting, der er vigtige, også været en enorm stor udviklingsproces på det menneskelige plan.

Jeg er meget bevidst om, at jeg ikke kan gøre alle tilpas, da der i givet fald så kun kan udstilles 1 kategori IV kat per udstilling !

Men jeg tilsigter at gøre alt, hvad jeg kan, for at den enkelte kat og udstiller får en god oplevelse og forblive tro mod racestandarden, så kan jeg jo ikke gøre mere.

Er der nogle ting, du synes, udstillerne kunne/skulle/burde gøre for at gøre indtryk med deres kat hos en dommer?

Jeg kan jo kun svare for mig selv, men for mit vedkommende er det soleklart, hvad der gør indtryk! Super kondition og et super godt temperament – så er katten vidunderlig for mig ligegyldigt, hvordan den ser ud. Derfra af tager jeg selvfølgelig stilling til katten ud fra den skrevne standard.

At være dommer foregår jo, når vi andre har fri. Tror du, at du får tid til andre fritidsinteresser eller hobbyer i fremtiden?

Det tror jeg nu nok !

Mon ikke jeg kan få strikket lidt på de mange 5 timers lange togture fra Skive til København retur og i ventetiderne i lufthavnene undervejs. Mine lange traveture kan jeg jo iblandt også gå i nye og spændende omgivelser, hvilket også er en dejlig sidegevinst. Så nogle ting kan faktisk kombineres med at være dommer, og de andre

ting jeg går og pusler med, skal jeg nu nok også finde tid til ☺

Du får det sidste ord

Tak til udstillerne på JYRAKs udstilling i Billund 26. juni. Jeres måde at tage imod mig, på min første "arbejdsdag", gjorde det til en fantastisk oplevelse for mig ☺

Jeg vil også gerne takke alle de mennesker, der har hjulpet mig undervejs: solgt mig killinger, parringer, købt mine killinger og delt deres katteviden med mig!

Man når ingen steder alene, heller ikke i katteverdenen !

Pia i gang med de forberedende "øvelser", før hun går i gang med bedømmelserne

Pia opdrætter under stamnavnet "Elegantia" www.siameser.dk

